

ZAKON Br. 05/L-129

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Br. 04/L-149 O IZVRŠENJU KRIVIČNIH SANKCIJA

Skupština Republike Kosova,

na osnovu člana 65 (1) Ustava Republike Kosova,

usvaja:

ZAKON O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA Br. 04/L-149 O IZVRŠENJU KRIVIČNIH SANKCIJA

Član 1

Član 12 Zakona br. 04/L-149 o izvršenju krivičnih sankcija (u daljem tekstu zakon) menja se i glasi:

Član 12

Smeštaj osuđenih lica u kazneno-popravnim ustanovama

1. Osuđena lica se smeštaju u kazneno-popravnim ustanovama u skladu sa procenom rizika, uzimajući u obzir dužinu izrečene kazne, starost, pol, zdravstveno stanje i druge karakteristične osobine osuđenika. Ako je moguće, osuđenici se smeštaju u blizini njihovih stalnih prebivališta.
2. U kazneno-popravnim ustanovama osuđena lica se smeštaju u ćelijama ili sobama.

Član 2

Član 31 zakona, posle stava 2 dodaje se novi stav 2a koji glasi:

2a prilikom prijema osuđenih lica u kazneno-popravnim ustanovama, njima je dozvoljeno da unesu određene stvari u svojim ćelijama. Bilo koja stvar čije prisustvo nije dozvoljeno u njihovim ćelijama, ili će se čuvati u bezbednim skladištima od strane kazneno-popravne službe do oslobađanja osuđenog ili se može dati trećem licu na zahtev osuđenog.

Član 3

Član 36 zakona, stav 2 menja se i glasi:

2. Prostorija u kojoj živi i radi osuđeno lice treba da budu dovoljno prostrane, tako da svako osuđeno lice ima na raspolaganju najmanje osam (8) kvadratnih metara prostora za pojedinačnu ćeliju i četiri (4) kvadratnih metara za osuđenike u zajedničkim ćelijama, i dovoljno prirodno i veštačko osvetljenje za rad i čitanje, kao i grejanje i ventilaciju.

Član 4

Član 43 zakona menja se i glasi:

Član 43 Zdravstvena nega

1. Osuđeno lice će uživati iste standarde zdravstvene nege koji su dostupni zajednici.
2. Osuđeno lice imaće pristup neophodnim zdravstvenim uslugama besplatno.
3. Zdravstvena nega u kazneno-popravnoj ustanovi je u skladu sa opštim pravilima o zdravstvenoj negi, zdravstvenom osiguranju i medicinskim i farmaceutskim uslugama, osim ako ovim zakonom nije drugačije predviđeno.
4. Odgovarajuća zdravstvena ustanova pri Ministarstvu zdravlja (u daljem tekstu: zdravstvena ustanova), obezbeđuje uslove za pružanje osnovnih medicinskih usluga.
5. Zdravstvena ustanova pruža medicinske usluge, usluge zdravstvene nege i farmaceutske usluge radi zadovoljavanja potreba zdravstvene zaštite za osuđena lica.
6. Osuđenom licu kome se ne može pružiti odgovarajući medicinski tretman u kazneno-popravnoj ustanovi, šalje se u bolnicu kazneno-popravne ustanove, u adekvatnoj psihijatrijskoj ustanovi ili u nekoj drugoj ustanovi za pružanje zdravstvene nege.

Član 5

Posle člana 43 zakona, dodaje se član 43A koji glasi:

Član 43/A Uslovna sloboda radi dobijanja zdravstvene nege

1. Sve kazneno-popravne ustanove treba da obezbede brz pristup zdravstvenoj pomoći u hitnim slučajevima.
2. Osuđena lica kojima je potreban specijalizovani tretman biće prebačena u specijalizovanim ustanovama ili u civilnim bolnicama.
3. Kazneno-popravne ustanove razmatraju planove zdravstvene nege, koji ispunjavaju odgovarajuće kriterijume, i koji omogućavaju osuđenim licima uslovnu slobodu kako bi imali pristup neophodnim zdravstvenim uslugama u javnim zdravstvenim ustanovama u društvu.
4. Osuđeno lice se smatra da je uslovno slobodan, kada pripadnik osoblja kazneno-popravne ustanove, odgovoran za bezbednost, prati, nadzire i čuva osuđeno lice.
5. Biće preduzete mere radi rešavanja legitimnih bezbednosnih zahteva po principu medicinske poverljivosti.

6. Medicinsko osoblje donosi konačnu odluku o korišćenju lisica ili drugih uređaja prinude tokom medicinskog pregleda.

7. Lekarska kontrola i soba za lekarske preglede treba da budu bezbedna, po mogućnosti opremljena na način koji bi ograničio rizik od bekstva.

8. Vreme provedeno u lečenju izvan kazneno-popravne ustanove se računa u kaznu zatvora, ili kaznu doživotnog zatvora.

Član 6

Naslov člana 48 zakona, menja se i glasi: „**Saglasnost za zdravstvenu negu**”.

Član 7

Član 50 stav 3 zakona, posle reči „moguć”, dodaju se reči „prema standardima u zajednici”.

Član 8

Član 66 zakona menja se i glasi:

Član 66

Prijem paketa

1. Osuđeno lice ima pravo na prijem paketa.
2. Paketi se kontrolišu u prisustvu osuđenog lica pre nego što se daju njemu.
3. Izuzetno od stava 1 paketi koji stižu spolja ne smeju sadržati hranu, piće i cigare. Težina i dozvoljeni sadržaj paketa su regulisani aktom o kućnom redu.

Član 9

Član 70 zakona, iza stava 3 dodaje se osam (8) novih stavova koji glase:

4. Ako je moguće, kazneno-popravna služba treba da obezbedi da osuđeniku bude omogućen rad, uzimajući u obzir veštine, fizičke i mentalne sposobnosti osuđenika. Ako je nemoguće obezbediti posao osuđeniku, osuđenik treba da učestvuje u održavanju kazneno-popravne ustanove, ako je moguće.

5. Kako bi se obezbedio posao osuđenicima, služba kazneno-popravne ustanove može izgraditi postrojenja unutar ili izvan svoje teritorije, da omogućе osuđenicima rad izvan kazneno-popravne ustanove, ili da zahtevaju od njih da učestvuju u održavanju kazneno-popravne ustanove.

6. Osuđenik može biti suspendovan sa posla, ili može biti oslobođen prinudnog rada ako nije u stanju da izvrši prinudan posao, ili ako posao ugrožava bezbednost osuđenika, ili kazneno-popravne ustanove, ili ako posao predstavlja pretnju po disciplinu u kazneno-

popravnoj ustanovi. Ministar pravde podzakonskim aktom određuje postupak za zapošljavanje osuđenika, suspenziju i oslobađanje osuđenika rada.

7. Kako bi osuđenicima bilo omogućeno da rade, može se izdati i dozvola fizičkim licima za izgradnju postrojenja unutar teritorije kazneno-popravne ustanove, ili preduzećima, ako ova lica, ili preduzeća zaključe odgovarajući ugovor sa državom, ili sa pravnim licem o obaveznim odnosima, izvršava administrativne poslove države. Ministar pravde utvrđuje uslove o ovim ugovorima.

8. Uslovi rada osuđenika treba da budu u skladu sa utvrđenim kriterijumima u zakonu za zaštitu na radu. Kazneno-popravna služba je dužna da obezbedi da se osuđenicima garantuju uslovi rada, koji su bezbedni za život i zdravlje.

9. Od osuđenika se može tražiti da rade prekovremeno, tokom njihovih dana odmora i tokom službenih praznika, samo ako je to uz saglasnost osuđenika.

10. Od osuđenika koji učestvuju u održavanju kazneno-popravne ustanove, zahteva se da rade u skladu sa prirodom tog posla, koji je određen od strane kazneno-popravne službe.

11. Po nalogu službenika iz službe kazneno-popravne ustanove, od osuđenika se zahteva da učestvuju u sprečavanju prirodnih nepogoda, epidemija, nesreća ili nepogoda, ili uklanjanju njihovih posledica ili u slučajevima drugih vanrednih situacija. U tom slučaju, kazneno-popravna ustanova treba da obezbedi sigurnost i bezbednost osuđenika.

Član 10

Član 72 zakona, posle stava 2 dodaju se tri (3) nova stava koji glase:

3. Uslovi i posebne procedure o izdavanju dozvola osuđenicima za rad izvan kazneno-popravne ustanove i procedura za rad osuđenika izvan kazneno-popravne ustanove se utvrđuju podzakonskim aktom ministra pravde.

4. Odredbe zakona o radu, uključujući odredbe o zaključenju ugovora o radu, naknadi i praznicima, odnose se na rad osuđenika bez nadzora izvan kazneno-popravnih ustanova. Ugovor o radu koji je sklopljen sa jednim osuđenikom ne treba da prikaže da je on ili ona na izdržavanju kazne.

5. Poslodavac vrši prenos plate osuđenika, koji radi izvan kazneno-popravne ustanove, na bankarski račun kazneno-popravne službe.

Član 11

Član 92 zakona, brišu se podstavovi 1.4, 1.5, 1.6 i 1.9.

Član 12

Član 94 zakona menja se i glasi:

Član 94

Privremena obustava izvršenja kazne

1. Privremena obustava izvršenja neke kazne podrazumeva bilo koje puštanje osuđenog lica iz kazneno-popravnog objekta, tokom kojeg se ne računa vreme izdržavanja kazne zatvora.

2. Na zahtev osuđenog lica, člana njegove bliže porodice ili na predloga Generalnog direktora kazneno-popravne institucije i na preporuku Generalnog direktora kazneno-popravne službe, koji podržava, protivi se ili odustaje od zahteva, predsednik nadležnog osnovnog suda može odobriti privremenu obustavu kazne zatvora, ukoliko se ustanovi da:

2.1. osuđeno lice pati od ozbiljne bolesti, koja ugrožava njegov život;

2.2. medicinski tretman, koji inače nije dostupan u kazneno-popravnoj službi ili kod javnih zdravstvenih ustanova na Kosovu, može da bude dostupno osuđenom licu, ako bude bio pušten; i

2.3. ako postoji ozbiljan rizik od bekstva ili ponavljanja krivičnog dela koja ne može biti ublažena sa uslovima obustavljanja.

3. Rešenje o privremenoj obustavi izvršenja kazne zatvorom iz razloga navedenih u stavu 2 treba da bude zasnovano na lecarskoj proceni komisije, koja se sastoji od tri (3) lekara imenovanih od strane predsednika odgovarajućeg osnovnog suda. Lekar koji ga leči ne sme biti deo ove komisije, iako njegov/njen lecarski izveštaj treba da se uzme u obzir od strane Komisije.

4. U slučajevima kada se medicinski tretman može obaviti samo u inostranstvu, zahtev za obustavu može se odobriti samo ako postoji:

4.1 ako postoji međunarodni ili bilateralni sporazum sa ovom zemljom, pod uslovima iz kojih istraga može da se sprovede da proveriti primenu mera; i

4.2 ako ne postoji zakonska prepreka da se lice uhapsi i izruči u slučaju ukidanja suspenzije.

5. Pre donošenja rešenja, predsednik nadležnog osnovnog suda može održati pretresnu sednicu kako bi proverio činjenice i okolnosti koje se traže u zahtevu.

6. Obustava izvršenja kazne sa kazneno-popravnom ustanovom ne može trajati duže od minimalnog perioda koji je potreban za završetak medicinskog tretmana.

7. Rešenja treba da obuhvati obrazloženje i trajanje obustave, obaveze za izveštavanje i drugih obaveza osuđenog lica i odgovornosti o redovnom preispitivanju postojanja osnova koje se spominje u stavu 2 ovog člana. Rešenje treba uručiti podnosiocu zahteva i nadležnom državnom tužiocu, kako bi oboje mogli da podnesu žalbu protiv prvostepenog rešenja na osnovu ovog člana predsedniku apelacionog suda u roku od tri (3) dana nakon prijema rešenja.

8. Predsednik Apelacionog suda odlučuje o žalbi u roku od tri (3) dana od dana prijema, osim ako postoji potreba za dodatnim lecarskim mišljenjem druge komisije imenovane na osnovu stava 3. Lekari koji su bili deo prve komisije ne mogu učestvovati u drugoj komisiji.

9. Žalba zaustavlja izvršenje rešenja.

10. Trajanje obustave se ne računa kao deo trajanja izvršenja kazne.

Član 13

Član 97 zakona menja se i glasi:

Član 97

Praćenje i ukidanje privremene obustave izvršenja kazne

1. Predsednik nadležnog osnovnog suda će održati redovne sednice kako bi nadgledao i proverio u bilo koje vreme, sprovođenje rešenja o obustavi izvršenja kazne i ako razlozi za podršku obustave i dalje postoje, direktno putem policije ili putem kazneno-popravne službe. Predsednik može imenovati lekare za kontrolu osuđenih lica. Predsednik može izmeniti postavljene uslove osuđenih lica u rešenju o obustavi. Policija, kazneno-popravne služba i lekari obaveštavaju predsednika bez kašnjenja o nekom mogućem razlogu ukidanja obustave.
2. Nadležni državni tužilac može zatražiti predsedniku nadležnog osnovnog suda da vrši ovlašćenja u skladu sa stavom ovog člana.
3. Po službenoj dužnosti ili prema zahtevu nadležnog državnog tužioca, predsednik nadležnog osnovnog suda vrši opoziv obustave izvršenja kazne ukoliko se utvrdi da razlozi koji podržavaju obustavu prestanu da postoje, ili ako osuđeno lice ne sprovedi uslove iz rešenja o obustavi izvršenja kazne.
4. Osuđeno lice i nadležni državni tužilac mogu podneti žalbu protiv prvostepenog rešenja na osnovu ovog člana, kod predsednika Apelacionog suda u roku od tri (3) dana nakon prijema rešenja.
5. Predsednik Apelacionog suda odlučuje o žalbi u roku od tri (3) dana od dana prijema, osim ukoliko postoji potreba za dodatnim lekarskim mišljenjem druge komisije imenovane u skladu sa stavom 3. člana 94. Lekari koji su učestvovali u radu prve Komisije ne mogu biti deo druge komisije.
6. Žalba ne zaustavlja izvršenje rešenja.
7. Ako se osuđeno lice ne javi kazneno-popravnoj službi nakon isteka obustave izvršenja kazne, ili opoziva izvršenja kazne, kazneno-popravne služba odmah obaveštava policiju koja privodi osuđeno lice na dalje držanje kazne.

Član 14

Člana 110, stav 2, zakona posle reči „Direktor popravne institucije“ reč „prekida“ zamenjuje se rečju „može prekinuti“.

Član 15

Član 111 zakona, stav 2 posle reči „najmanje od“, reči „deset (10) kubnih metara“ zamenjuju se sa rečima „osam (8) kvadratnih metara“.

Član 16

Član 117 zakona, stav 1 posle reči „tih sredstava“ dodaje se sledeća rečenica: „lista dozvoljenih sredstva za obuzdavanje će biti utvrđena podzakonskim aktom“.

Član 17

Član 118 zakona, iza stava 8 dodaje se novi stav koji glasi:

9. Nakon upotrebe direktnog sredstva za obuzdavanje protiv osuđenika, profesionalac zdravstvene nege treba da izvrši pregled zdravstvenog stanja osuđenika što pre je to moguće. Treba registrovati okolnosti upotrebe direktnih prinudnih sredstva i rezultate zdravstvene kontrole.

Član 18

Član 122 zakona, stav 2 menja se i glasi:

2. Panel za uslovno puštanje na slobodu se sastoji od tri (3) člana: jedan (1) sudija Vrhovnog suda, delegiran od strane predsednika Vrhovnog suda; jedan (1) sudija Apelacionog suda delegiran od strane predsednika Apelacionog suda i jedan (1) sudija Osnovnog suda u Prištini, delegiran od strane predsednika Osnovnog suda. U slučajevima kada je zakonom predviđeno izuzeće člana panela o određenom pitanju ili zamena u odsustvu nekog drugog člana, rukovodioci ovih institucija delegiraju drugu osobu.

Član 19

Član 127 zakona, menja se i glasi:

Član 127

Prevremeno puštanje na slobodu

1. Na zahtev osuđenog lica, nadležni sud može osloboditi osuđenog pre kraja izdržavanja njegove kazne zatvora, ako je imao dobro vladanje, uspeha u radu i u drugim aktivnostima.

2. Nadležni sud može odobriti prevremeno puštanje na slobodu na osnovu stava 1. ovog člana, ako je osuđeno lice izdržalo najmanje tri četvrtine (3/4) kazne zatvorom i ako je istom ostalo ne više od tri (3) meseci kazne.

3. U slučajevima kada se pritvor primenjuje u drugom predmetu protiv osuđenog, privremeno puštanje na slobodu može se odobriti samo ako se pritvor zameni blažom merom od strane nadležnog suda.

4. Nadležni sud će preispitati rešenje, ako se osuđenom licu izriče disciplinska kazna između datuma donošenja rešenja za prevremeno puštanje na slobodu i datuma za prevremeno puštanje na slobodu od izdržavanja kazne.

5. Rešenje o prevremenom puštanju na slobodu, prema ovom članu se dostavlja osuđenom licu u roku od tri (3) dana od prijema rešenja.

Član 20

Član 201 zakona, stav 1 menja se i glasi:

1. Ako u toku izvršenja mere pritvora u popravnoj ustanovi, pritvorenik izvrši disciplinski prekršaj, ili bilo koji drugi prekršaj, direktor kazneno-popravne ustanove vodi disciplinski postupak i o tome obaveštava sud.

Član 21

Član 211 zakona, posle reči „osnivaju se“ dodaju se reči „zatvaraju se ili ponovo klasifikuju”.

Član 22

Član 219 zakona, stav 2 menja se i glasi:

2. Podzakonskim aktom ministra određuju se činovi službenika popravnih ustanova, kontrola njihove prošlosti, probni period i promovisanje.

2.1 Vlada podzakonskim aktom određuje plate i ostale beneficije.

Član 23

Član 252 zakona se briše.

Član 24

1. Poglavlje XIX zakona se briše.

2. Izraz “zatvorska kazna za prekršaj”, se briše iz celog teksta zakona.

Član 25

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dan nakon objavljivanja u Službenom listu Republike Kosova.

Zakon br. 05/L -129

18. april 2017. godine

Proglašeno Ukazom Br. DL-024-2017, dana 04.05.2017, od strane Predsednika Republike Kosova Hashim Thaçi.